Cena 30 kop. (3 fen.)

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 27 | Wtorek 9 września 1941 r. | Rok I

Wojska fińskie dotarły do rzeki Swir

Na froncie zachodnim: zatopienie 12 statków (55.500 t) i zestrzelenie 36 samolotów brytyjskich

Z KWATERY GŁÓWNEJ NACZELNEGO WODZA, 9. 9. Naczelne Dowództwo Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 8-go września:

Grupy wojsk fińskich, atakujących wschodnie wybrzeża jez. Ładogi, dotarły do rzeki **Swir.**

Silne eskadry lotnictwa niemieckiego obrzuciły ubiegłej nocy w walce przeciw **Wielkiej Brytanii** bombami ciężkiego i najcięższego kalibru obiekty wojskowe nad rzekami Tyne i Humber, oraz porty na wschodnich wybrzeżach Anglii i lotniska. Pożary i wybuchy świadczyły o skutkach tych ataków.

Ścigacze zaatakowały u wybrzeży angielskich silnie uzbrojony konwój i zatopiły 5 **uzbrojonych statków handlowych** o łącznej pojemności 13.500 ton.

W dniu wczorajszym i ubiegłej nocy lotnisko niemieckie zniszczyło u wschodnich wybrzeży Anglii i wokoło Wysp Owczych 3 **statki handlowe o łącznej pojemności 12.000 ton.**

Lotnictwo brytyjskie straciło w ciągu dnia nad Kanałem w czasie walk powietrznych 5 myśliwców i 3 bombowce. Marynarka wojenna zestrzeliła u wybrzeży norweskich i holenderskich 2 bombowce brytyjskie.

Samoloty brytyjskie nadleciały ubiegłej nocy przez Niemcy północne i zachodnie nad rejon Berlina.

Silna obrona przeciwlotnicza nie pozwoliła na rozwinięcie w pełni ataków nad stolicą Rzeszy. Bomby burzące i zapalające spowodowały wśród ludności cywilnej straty w zabitych i rannych.

Myśliwce nocne i artyleria przeciwlotnicza zestrzeliły 14, artyleria marynarki 3 atakujące bombowce.

Z KWATERY GŁÓWNEJ NACZELNEGO WODZA, 9. 9. — Naczelne Dowództwo Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 7-go września:

Operacje **na froncie wschodnim** rozwijają się w dalszym ciągu planowo.

Na obszarze morskim **wokoło Anglii** zniszczyły samoloty bojowe nocy ubiegłej **cztery, płynące w konwoju, frachtowce o łącznej pojemności 30.000 ton** i uszkodziły ciężko piąty statek handlowy.

Silna eskadra niemieckich samolotów bojowych bombardowała w nocy na 7-go września z dobrym skutkiem lotnisko brytyjskie Abu Sualialin nad kanałem Sueskim.

Bomby zrzucone w nocy na 6-go września przez niemieckie samoloty bojowe na punkt oparcia floty brytyjskiej w **Aleksandrii** wyrządziły poważne szkody w porcie wschodnim. **Skład ropy stanął w płomieniach.** Samoloty zbrojnego wywiadu morskiego uszkodziły tejże nocy duży statek handlowy zakotwiczony w Suezie.

Nieznaczna ilość samolotów brytyjskich nadleciała nocy ubiegłej na Niemcy północno-zachodnie i wybrzeże norweskie. Na skutek zrzucenia bomb na dzielnice mieszkaniowe w rejonie Dortmund jest wśród ludności cywilnej kilku zabitych i rannych. Myśliwce nocne i artyleria przeciwlotnicza zestrzeliły 10, marynarka wojenna jeden z atakujących bombowców.

BERLIN, 9. 9. Na **północnym odcinku frontu wschodniego** wojska niemieckie przełamały silnie umocnione pozycje sowieckie. Bolszewicy usiłowali odzyskać utracone stanowiska nieprzerwanymi **kontratakami.** Wszystkie jednak wysiłki bolszewików rozbiły się o zdecydowany opór wojsk niemieckich.

Niemiecka **artyleria przeciwlotnicza na środkowym odcinku frontu zadała oddziałom czerwonym** duże straty. Jeden z korpusów niemieckich zniszczył wzgl. wzniecił pożar 36 czołgów sowieckich. Drugi korpus, walczący na środkowym odcinku frontu rozprószył silne skupienie wojsk nieprzyjacielskich, okopane w lasach. Bolszewików pokonano mimo ich zaciętego oporu. Dotychczas trudno było obliczyć dokładnie liczbę jeńców i zdobytego materiału. W czasie walk na południowym odcinku frontu bolszewicy ponieśli duże straty w ludziach, broni i innym materiale wojennym. Wojska niemieckie w pojedynczych walkach wzięły 2.200 jeńców, zdobyły 27 dział, 128 karabinów maszynowych, 28 wyrzutni granatów, jeden pociąg pancerny, 20 samochodów sanitarnych oraz wielką ilość broni piechoty i amunicji.

Zdobycze te rosną jeszcze podczas oczyszczania pól walk przez postępujące oddziały. M. in. odkryto w lasach sowiecki skład amunicji, z którego wydobyto **14.000 bomb lotniczych oraz 20.000 skrzyń z amunicją.**

Obraz olbrzymich strat sowieckich daje również **fiński odcinek frontu.** Sprawozdawcy, których sprowadzono na tutejsze tereny walk, opisują przede wszystkim grozę, jaką budzą **masowe groby bolszewików.** Groby te świadczą o wyjątkowej zaciętości walk, natomiast ilość zdobytego przez Finów materiału wojennego wskazuje na to, że wróg został doszczętnie rozbity. Dotychczas znaleziono 143 15-centymetrowych dział, między nimi **42 haubice, wykonane w roku 1941 z najlepszej stali, 12 armat zmotoryzowanych, 51 czołgów, 120 traktorów, 405 samochodów ciężarowych zdatnych do użytku, niezliczoną ilość broni, jak karabiny maszynowe, broń piechoty, 15 czterolufowych przeciwlotniczych karabinów maszynowych oraz 1500 koni.**

Jeńcy bolszewiccy prowadzą sami traktory i zwożą zdobytą broń do punktów zbornych. Zbierają oni amunicję i wykonują inne prace związane z oczyszczaniem pola walki. Zdobyto również sowieckie sanitarki wraz z materiałem opatrunkowym. Obrazu zdobyczy dopełniają całe skrzynie bielizny żołnierskiej, niezliczona ilość masek gazowych, wszelkiego rodzaju konserwy i masa amunicji.

Złoty środkiem płatniczym

Wymiana rubli w banknotach od 15 do 27 bm., bilonu sowieckiego od 13. X. do 1. XI. br.

Banknoty b. Banku Polskiego składać w czasie od 29. IX. do 4. X. br.

(z) Z chwilą przyłączenia okręgu galicyjskiego do obszaru Gub. Gen. wprowadzenie na nowym terenie waluty obiegowej, jaka obowiązuje w Gub. Gen., stało się koniecznością. Mocą rozporządzenia Gubernatora Generalnego dra Franka od dnia wczorajszego, t. j. 8 września br., **złoty jest w obrębie Galicji ustawowym środkiem płatniczym,** z tym, że oprócz niego mają dawną wartość **ruble aż do dnia 27 września,** które począwszy z dniem **15 września podlegają wymianie** według kursu 5 rb = 1 złoty.

Nowy środek płatniczy musi być przyjmowany w postaci biletów Banku Emisyjnego w Polsce, opiewających na złotych 500, 100, 50, 20, 10, 5, 2 i 1 oraz monety ze stali po 50 gr i z cynku po 20 i 10 gr, jako też monety b. państwa polskiego opiewające na złotych 10, 5, 2 i 1 oraz na groszy 50, 20, 10, 5, 2 i 1.

Bilon rosyjski podlega wymianie w dniach od **13. X. do 1. XI. br.** włącznie, przyczem monety o wartości 1 i 2 kopiejek są ważne **aż do odwołania** i przybierają wartość **1 wzgl. 2 groszy.**

Bilety Banku Rzeszy, noty Rentenbanku i monety Rzeszy, nie muszą być przyjmowane jako środek płatniczy, natomiast można je, jak również asygnaty Kredytowych Kas Rzeszy, wymieniać stale w każdym czasie na złote po kursie 1 marka = 2 złote.

Bilety **Banku Polskiego** (t. zw. przedwojenne) opiewające na **500** zł z datą 28. II. 1919 r., opiewające na **100** zł z datą 28. II. 1919, 2. VI. 1932 i 9. XI. 1934, opiewające na **50** zł z datą 28. VIII. 1925 i 1. IX. 1929, opiewające na **20** zł z datą 20. VI. 1931 i 11. XI. 1936, opiewające na **10** zł z datą 20. VII. 1926 i 20. VII. 1929, opiewające na 5 zł z datą 2. I. 1930, jak również opiewające na 2 zł z datą 26. II. 1936, **należy złożyć w czasie od dnia 29. IX. do dnia 4. X. 1941** w oddziałach Banku Emisyjnego w Polsce położonych w okręgu Galicja, jak również w innych instytucjach upoważnionych do tego przez Bank Emisyjny. Kwestię **ewentualnego odszkodowania** za te bilety ureguluje późniejsze rozporządzenie. Usiłowanie dokonywania zapłaty biletami lub monetami **państwowego banku sowieckiego** po upływie ich terminu ważności, jakoteż **biletami b. Banku Polskiego, podlega karze więzienia lub grzywny.**

W mieście Lwowie zostaną uruchomione z dniem 15 września 1941 następujące placówki wymiany rubli:

Bank Emisyjny Kościuszki 11, **Centrobank** Jagiellońska 2, Potockiego 58, Lewandówka — Lotnicza 17, Bogdanówka — Cerkiewna 2, Kleparów — Warszawska 54, Zniesienie - Wołyńska 2, Nowy Lwów — „Własna Strzecha" 34; **Bank Komunalny m. Lwowa** Łyczakowska 67, Łyczakowska 165, Kochanowskiego 20, Jacka 7, Zofii 11, Kadecka 3, Wiśniowieckich 3, Dunin Borkowskich 5, Gródecka 65, Żółkiewska 165, Tokarzewskiego 61, Wałowa 9.

Dla żydów będą czynne 4 punkty: Bernsteina 2, Słoneczna 28, Zamarstynowska 45, Żółkiewska 75

Proklamacja marszałka Antonescu

Król Michał subskrybował 15 milionów lei

BUKARESZT 9. 9. — W rocznicę przejęcia władzy państwowej marszałek Antonescu wydał proklamację, w której twierdza, że „po długoletniej walce o silny i zdrowy organizm państwowy, stanął dnia 6 września 1940 r. na czele rozdartego waśniami narodu. Korzystne przymierze z Niemcami, Włochami i Japonią nie tylko zapewniło krajowi rozwój pokojowy, lecz również uchroniło przed niebezpieczeństwem bolszewickim".

Proklamacja mówi o wysiłkach rządu w kierunku reorganizacji armii, podniesienia produkcji itd. Marsz. Antonescu zapowiedział również rozbudowę państwowego aparatu administracyjnego, przyczem reorganizacja państwa odbywać się będzie w miarę rozwoju organizacyj zawodowych.

BUKARESZT 9. 9. — Król Michał podwyższył swoją 10-milionową subskrypcję na rzecz rumuńskiej pożyczki dla odbudowy kraju o pięć milionów lei. Król wyjaśnił w liście do premiera, że w czasie podróży do Besarabii przekonał się naocznie o spustoszeniach poczynionych przez bolszewików, wobec czego powziął decyzję podwyższenia swojej subskrypcji.

Montowanie misyj anglosaskich

dla niesienia pomocy Sowietom

ZURYCH, 9. 9. — Wedle komunikatu jednej z angielskich agencji prasowych z Moskwy, Kreml podał do wiadomości, że konferencja trzech państw, (Anglii, Stanów Zjednoczonych i Rosji Sowieckiej) rozpocznie się jeszcze w ciągu pierwszej dekady b. m., a obrady jej potrwają prawdopodobnie 2—3 tygodni. Moskwie zakomunikowano z Waszyngtonu, że delegacja amerykańska opuściła już Stany Zjednoczone. Jak donosi „Daily Herald", delegacja angielska jest już gotowa do podróży, czeka tylko na znak z Waszyngtonu.

SZTOKHOLM 9. 9. — Jak donoszą z Londynu, delegacja angielska w Moskwie pod dowództwem lorda Beaverbrooka, która będzie prawdopodobnie podlegała ministrowi spraw zagranicznych Edenowi, składać się ma z sześciu doradców technicznych. Przypuszcza się, że odjazd delegacji nastąpi w najbliższym czasie.

SZTOKHOLM, 9. 9. — Roosevelt mianował ostatecznie członków delegacji amerykańskiej w Moskwie. Kierownictwo delegacji objąć ma poseł nadzwyczajny Harriman. Pozostałymi czterema członkami są: generał Burns, który ma być rzekomo pierwszorzędnym ekspertem artyleryjskim w armii U. S. A., dowódca floty powietrznej generał Bratt, który miał specjalne zlecenia w sprawach Wschodu, emerytowany admirał Standey, który był dowódcą floty w latach 1933—1937 i wreszcie przewodniczący izby rzemieślniczej Batt. Poza tym ma Komisja amerykańska obejmować 14 techników.

Sukcesy lotnictwa włoskiego

RZYM, 9. 9. — W okresie między 1 a 5 września br., lotnictwo włoskie zestrzeliło w rejonie morza Śródziemnego i nad Afryką północną — 53 samoloty nieprzyjacielskie. Niemal taka sama ilość samolotów została poważnie uszkodzona. W ciągu wymienionego czasu Włosi stracili 6 samolotów.

Nowy szef sztabu honwedów

BUDAPESZT 9. 9. — Generał Henryk von Werth, szef węgierskiego sztabu głównego, ustąpił z zajmowanego stanowiska. Premier mianował jego następcą marszałka polnego Franciszka Szombathelyi.

„Pawilon sowiecki"

BUDAPESZT, 9. 9. — Arcyksiążę Józef otworzył węgierskie targi jesienne, których teren wystawowy zwiększył się pomimo wojny w dwójnasób w stosunku do roku zeszłego. Specjalnym zainteresowaniem cieszy się wielki „pawilon sowiecki" w którym jedna część obejmuje zdobycze wojenne Węgrów na froncie wschodnim. Wystawa daje również obraz smutnego życia obywateli w „raju sowieckim".

Szabla brazylijska dla prezydenta Portugalii

LIZBONA 9. 9. — Szef rządu portugalskiego, gen. Carmona, przyjął portugalską misję specjalną, która powróciła z Brazylii i wręczyła mu szablę honorową przesłaną mu przez armię brazylijską. Jednocześnie wręczono gen. Carmonie nominację na brazylijskiego generała dywizji.

Misja ta została następnie przyjęta przez premiera Salazara, któremu wręczyła dyplom doktora honoris causa uniwersytetu w Rio de Janeiro.

Po krótce

Dyrekcja rumuńskiej żeglugi rzecznej zajęła 104 statki, które stanowiły własność żydów. —

Turcja planuje budowę najnowocześniejszej sieci drogowej, o długości 10.000 kilometrów przystosowanej do wymogów strategicznych. —

Karabin maszynowy piechoty zestrzelił
samolot kurierski Woroszyłowa
Skrzynie i teczki z cennym materiałem wojskowym

Jeden z niemieckich korespondentów wojennych opisuje sensacyjny fakt zestrzelenia kurierskiego samolotu czerwonego marszałka Woroszyłowa. Znalezione u kuriera dokumenty w znacznej mierze pomogły wojskom niemieckim do uzyskania nowych sukcesów na północnym odcinku frontu. Oto relacja korespondenta:

Na sowieckim lotnisku polowym w Nowogrodzie wśród szczątków zniszczonych maszyn zahuczał jeszcze jeden motor. Iwan Afanasiew, niezawodny kurier marszałka Woroszyłowa, usiadł za pilotem. Skrzynie i czarnym lakiem opieczętowane teczki leżały obok niego, uważnie strzeżone nawet przed samym pilotem; kara śmierci czekała go bowiem w wypadku, gdyby choć jeden list doręczony został w kancelarii szefa sztabu generalnego armii sowieckiej z naruszoną pieczęcią.

Ale tego dnia miało się wydarzyć coś, o czym Afanasiew zupełnie nie myślał. Miasto i zamek Nowogrodu, najstarszego i najbogatszego w zabytki i pomniki miasta, znajdował się już pod nimi. Sowiecki samolot wywiadowczy leciał na zachód, po tym skierował się nieco na południowy-zachód, ponieważ miał polecenie wylądować jeszcze po drodze w Welikiji, aby zabrać najnowsze meldunki z niedaleko stamtąd biegnącego frontu i udać się do Moskwy.

Iwan Afanasiew spoglądał niecierpliwie na swój kosztowny zegarek, nabytek godny kuriera marszałka Woroszyłowa. Pilot samolotu znał lotniska okolicy, polegając na swej pewnej orientacji w terenie odłożył mapę aż wreszcie i jego ogarnął niepokój i opuścił maszynę na niewielką wysokość. Poznał lotnisko w Idrycy. Przecież to tutaj właśnie lądował przedwczoraj; więc pomylił się o całe 100 km. I już miał rzucić cisnące mu się na usta przekleństwo, gdy w tym rozległ się jego bolesny okrzyk. Seria pocisków karabinu maszynowego piechoty niemieckiej, która wzięła sobie na cel ten tuż nad ziemią krążący samolot sowiecki, rozbił kabinę maszyny, raniąc pilota tak ciężko, że zdołał on zaledwie ostatnim wysiłkiem wylądować, zanim stracił przytomność.

Zanim Iwan Afanasiew zorientował się, co zaszło, ujrzał wymierzoną przeciw sobie lufę rewolweru tak, iż nie miał już czasu zniszczyć poczty kurierskiej. Żołnierze piechoty niemieckiej byli dumni tego dnia, że udało im się ubiec obronę przeciwlotniczą, ale żaden z nich nie przeczuwał, że te papiery i skrzynie większą posiadały wartość aniżeli tuzin takich ptaków stalowych; łupem ich padła przecież **maszyna kuriera głównodowodzącego odcinka północnego marszałka Unii Sowieckiej towarzysza Woroszyłowa.**

Aż do późnej nocy oglądali ten materiał oficerowie niemieckiego sztabu generalnego, wertowali go i wydawali odpowiednie zarządzenia. Niemiecki sztab generalny przytogowuje odpowiedź dla partnera moskiewskiego. Tłumacze nie wiedzą, co mają wpierw tłumaczyć.

Tu leży stos sowieckich gazet polowych, z masą niewiarogodnych kłamstw, tam paczka krytyk politycznych wyższych oficerów, wystarczająco oczernionych przez swoich politruków, ówdzie akt z wnioskami o wyróżnienia. Cały zwój materiału filmowego wędruje do laboratorium. Jeden z oficerów lotnictwa przyciąga do siebie z rozkoszą **zestawienie magazynów amunicji i materiału pędnego**, pozostałego poza frontem bolszewickim. Ku przerażeniu Woroszyłowa, mimo najlepszego zamaskowania, zostały one wszystkie w międzyczasie śmiertelnie trafione. Maszyny do pisania klekocą. Wiadomości wędrują naprzód i w tył, niemieckie maszyny kurierskie podają dalej to, czego nieszczęsny Iwan Afanasiew nie zdołał dowieźć na miejsce przeznaczenia.

Waśnie australijsko-brytyjskie
Uraz z powodu szafowania krwią australijską

GENEWA 9. 9.—Jak donosi korespondent dyplomatyczny „Daily Telegraph", do Londynu nadeszła wiadomość z Canberry, że do stolicy Anglii wysłany zostanie nie były premier Menzies, lecz inny członek rządu australijskiego. Menzies, którego Churchill uważa za swego serdecznego przyjaciela, w oczach Australijczyków nie uchodzi za właściwego przedstawiciela Australii w brytyjskim gabinecie wojennym, ponieważ w czasie swego ostatniego pobytu w Anglii nie wykazał należytej energii, kiedy chodziło o zapobieżenie szafowaniu wojskami australijskimi na Środkowym Wschodzie i na Bałkanach.

Dominja brytyjskie są reprezentowane w dalszym ciągu w gabinecie wojennym przez ministra dominiów lorda Cramborne. Na tym stanowisku nie zajdzie żadna zmiana, nawet wówczas nie, kiedy w Anglii będzie bawił stale minister australijski.

Australia domaga się dla siebie pełnego prawa głosu przy decydujących rozstrzygnięciach Commonvealth, powołując się przytem na ofiary krwi, jakie poniosła dla Imperium w dotychczasowym przebiegu wojny. W każdym razie podnoszą się w Australji głosy, oponujące przeciw bezwzględnemu szafowaniu wojskami australijskimi na zaoceanicznych terenach bojowych.

SZTOKHOLM, 9. 9. — Gabinet australijski powierzył reprezentowanie rządu sidnejskiego w brytyjskim gabinecie wojennym ministrawi handlu, sir Carle Page. Ponieważ jednak sir Page pełni nadal funkcje ministra, pobyt jego w Londynie potrwa niedługo.

*

Kiedy Rudolf Gordon Menzies po kilkumiesięcznej nieobecności powrócił do Canberry, silna opozycja zmusiła go do ustąpienia ze stanowiska premiera Australii. Po dymisji oświadczył, że usuwa się, aby ułatwić zjednoczenie wszystkich partii.

Opozycja, wraz z częścią stronnictwa rządowego, zarzucała mu, że nie wypełniał należycie poleceń ministerstwa wojny i naczelnego dowództwa na wschodzie. Następstwem tego były znaczne straty wojenne. Labour Party utrzymywała, że jego gabinet nie zajmował się trudnościami gospodarczymi i socjalnymi, powstałymi na skutek ciężarów wojennych. Opozycja wzmogła się jeszcze po decyzji Menziesa odbycia drugiej dłuższej wizyty w Londynie. Obawiano się, że Menzies zgodzi się na wszelkie żądania, stawiane koloniom przez Imperium. I człowiek, którego punktem honoru było uczynić z Australii „arsenał wschodu", musiał ustąpić.

Nowe źródło surowca
Anglii brak żelaza

SZTOKHOLM, 9. 9. — Oświadczenie Edena, iż zdolność produkcyjna Anglii znajduje się poniżej poziomu niezbędnego do prowadzenia wojny, pozostaje w skrajnej sprzeczności z często powtarzanym twierdzeniem angielskich sfer oficjalnych o stałym wzroście produkcji wojennej Anglii oraz poszczególnych krajów imperjum. Na uwagę zasługują również informacje brytyjskiego ministra spraw zagranicznych, że w lecie 1940 r., oraz w czasie następnych okresów wojennych, Anglia straciła 1.000 dział oraz 2.000 samochodów pancernych.

W związku z tym, warto przytoczyć wiadomość „Times'a" o ponownym spadku importu złomu stali i żelaza do Anglii — gdyż Stany Zjednoczone były zmuszone do ograniczenia dostawy tego artykułu. Jedynym wyjściem pozostaje dla Anglii — zdaniem „Times'a" — wydobywanie złomu żelaznego z miast zniszczonych wskutek bombardowania.

Ujęcie terrorysty bolszewickiego

MADRYT 9. 9. — Policja hiszpańska ujęła w Barcelonie komunistę Maunela Passona, mordercę Hamiry Ledeama Ramosa, b. naczelnika czerezwyczajki madryckiej.

Ponad 20 milionów katolików w USA.

RZYM 9. 9. — Według danych liczbowych rocznika kościelnego w Stanach Zjednoczonych znajduje się 21,284.455 katolików (16% ludności). Do 7 sekt protestanckich należy 34,103.984 obywateli północno - amerykańskich.

Z dnia

Gdzie zapisywać dzieci w wieku szkolnym

(W. K.) Szkoły wymienione w specjalnych ogłoszeniach są jedynie miejscami dla dokonania wpisów dzieci i to zarówno narodowości polskiej jak i ukraińskiej. Z tego też względu **młodzież uczęszczająca poprzednio do szkół nie wymienionych na spisie szkół winna bez względu na narodowość zgłosić się w najbliżej położonej szkole.**

Dopiero po ostatecznym ustaleniu liczby młodzieży zapisanej do państwowych szkół powszechnych, władze szkolne wyznaczą budynki, w których będzie się odbywała nauka szkolna, oraz zadecydują, które szkoły będą szkołami o języku wykładowym polskim, a które o jęz. wykładowym ukraińskim; dopiero wtedy młodzież zostanie skierowana do szkół.

Może się zdarzyć tak, że w niektórych budynkach chwilowo nauka nie będzie się mogła odbywać, z chwilą jednak, kiedy zaistnieją warunki na uruchomienie go, młodzież zostanie skierowana do swej szkoły macierzystej.

Zaznaczamy, że zapisów z ramienia władz szkolnych, dokonują mężowie zaufania spośród nauczycielstwa (narodowości polskiej i ukrańskiej) przy udziale przedstawicieli rodziców.

Jutro upływa termin płatności podatków

(b) Przypominamy, że z dniem 10 września br. upływa termin płatności podatków zaległych sprzed dn. 31 sierpnia 1941 r. Wszystkie podatki państwowe (przemysłowy, obrotowy, dochodowy, kulturalny, od nieruchomości, od gospodarstw wiejskich i gruntowy) należy wpłacać wyłącznie **w Urzędach Skarbowych** (I Karmelicka 4, II. Brajerowska 16, III. Tomickiego 18, IV. Szpitalna 1 oraz Lwów-powiat — Lwów, plac Cłowy 1, Żółkiew — Łanikiewicza 9, Sokal — Szewczenki 1, Rawa Ruska — Mickiewicza 28, Lubaczów — Rynek 34, Jaworów — Mickiewicza 37, Mościska 3 Maja, Gródek Jagielloński — Lwowska, róg Sądowej).

Wszystkie podatki muszą być bezwarunkowo wpłacone w pełnej wysokości. Po 10-tym września będą doliczane odsetki, podatki zaś przymusowo ściągane.

Podatki bieżące (płatne po 31 sierpnia 1941 r.) muszą być uregulowane bezzwłocznie we właściwych terminach.

Przedsiębiorstwo można uruchomić po uzyskaniu zezwolenia

(z) Wydział Przemysłowy Zarządu Miasta przyjmuje podania o zezwolenie na otwarcie nowych przedsiębiorstw kupieckich, rzemieślniczych i przemysłowych.

Dotychczas wpłynęło około 1.000 podań, które będą — jak nas informują załatwione pozytywnie po opracowaniu planu normującego ilość sklepów, zawodów przemysłowych, warsztatów i t. p., w każdej dzielnicy miasta Lwowa.

Bliższych szczegółów udziela Wydział Przemysłowy Zarządu Miasta, Ratusz, pokój 53.

Jak pisać podania?

(b) Zgodnie z rozporządzeniem, wszystkie podania urzędowe mają być zaopatrzone w znaczki stemplowe. O każdorazowej wysokości opłaty stemplowej, należy poinformować się w urzędzie, do którego skierowane jest podanie.

Podania do władz niemieckich winny być pisane w języku niemieckim. W razie niedostatecznej znajomości języka, najlepiej jest zwrócić się do jednego z biur próśb i podań.

Zwracamy uwagę, że podania należy składać do właściwych rąk na drodze urzędowej — nie zaś, jak to często się zdarza, osobom prywatnym. Nieraz bowiem czyjeś lekceważenie lub niedbalstwo powoduje zaginięcie ważnych podań i dokumentów, co uniemożliwia załatwienie przedłożonej sprawy.

Odpowiedzi Redakcji

WP. Józef Kulaga: Nie wydrukujemy. Dowcipy ogólnie znane i przestarzałe.

WP. „Kulka": Nie wydrukujemy.

Wolna trybuna

Chrześcijanie z gwiazdą Dawida

Za treść tej rubryki, w której ukazują się listy czytelników „Gazety Lwowskiej" redakcja nie ponosi odpowiedzialności. Anonimy do kosza.

Dnia 24 sierpnia r. b. o godz. 9 rano, w kościele św. Wincentego á Paulo, przy ul. Karłowiczówny, w czasie mszy ogłosił proboszcz tej parafii **ks. Kałężny** następujące zawiadomienie: „Począwszy od dnia 1 września r. b. odbywać się będą w tutejszym kościele lekcje katechizacji dla Żydów (izraelitów), chcących przyjąć wiarę chrześcijańską. Od tego dnia, t. j. 1 września, Żydzi ci powinni uczęszczać regularnie na msze święte i wygłaszane dla nich nauki przez 3 miesiące: wrzesień, październik, listopad; następnie chodzić do kościoła pod dozorem swoich protektorów, chrześcijan przez dalsze 5 miesięcy, i, o ile nabierze się przeświadczenia, że kierują się wyłącznie głębokimi przekonaniami o wierze chrześcijańskiej — wówczas będą oni mogli na Wielkanoc przyszłego roku 1942 być ochrzczeni w kościele katolickim, przy czym do chrztu mają im patronować każdemu z osobna po dwóch chrześcijan-katolików w rodzaju ojców chrzestnych".

Tego rodzaju rewelacja, ogłoszona w dodatku w kościele, wywołała przykre wrażenie.

Nie godząc się z tym faktem, już we wtorek 26 sierpnia opinia społeczeństwa katolickiego żywo zareagowała na krok ks. Kałężnego, delegując w tej sprawie cenionych obywateli m. Lwowa do **Kanclerza Kurii Metropolitalnej** dla cofnięcia wzmiankowanego zawiadomienia oraz wyjaśnienia przyczyn. Ks. Kanclerz podzielił w całości wysunięte przez delegację argumenty; od siebie zaś dodał, że o takim misjonarskim zamierzeniu ks. Kałężnego — Kurii Metropolitalnej nic nie wiadomo i że przyrzeka kwestię tą wyjaśnić, następnie ogłoszenie cofnąć na następnym kazaniu w dniu 31 sierpnia rb.

Przykre zaiste, że musimy na łamach publicznych głos w tej sprawie zabierać, lecz skoro po wyczerpaniu drogi prostszej nie można było uzyskać zaprzestania nawracania Żydków na katolicyzm, a tym samym przysparzania społeczeństwu chrześcijańskiemu wątpliwej jakości współwyznawców, przeto z tego miejsca zwalczać musimy misje ks. Kałężnego. Bo przecież niech się nikt nie łudzi (oczywiście prócz proboszcza Kałężnego i jego nielicznych dewotek), iż Żydzi ci nie robią tego z głęboko przemyślanym interesem na przyszłość. Dla nich zmienić wiarę, to tak jak nam zamienić rękawiczki a może i jeszcze lżej. **My ich wszyscy doskonale znamy i wiemy, że każdy z nich jeszcze 21 czerwca r. b. był wielkim komsomolcem, moprowcem i bałwochwalczym wyznawcą antyreligijnych doktryn Lenina-Stalina. Za ich to sprawą wiele nieszczęść na nas spadło, gdyż w rzeczywistości bolszewicy nie byli tak bardzo niebezpieczni, a tylko dzięki pomocy i przy współudziale Żydów wiedzieli, gdzie czego szukać, kogo i w jaki sposób usunąć pod pozorem nieprawomyślności dla reżimu komunistycznego.**

Czyżbyśmy tak prędko mieli zapomnieć ich hasła przed każdym sklepem z dumą wygłaszane? „Teraz my rządzimy!", także i te liczne mitingi antyreligijne, prelegentami których było miejscowe żydostwo i co już najohydniejsze w tym, że na **mitingi takie zwykle zajmowano pokój w rodzinie chrześcijańskiej oraz zmuszano do słuchania wypocin Żyda apostoła bezbożnictwa.** I niechby kto zaryzykował nie brać udziału w takiej poglądowej „nauce" — to już dany prelegent postarał się w sekcji bezbożniczej o wzięcie takiej jednostki na indeks, co u sowietów równało się największym represjom. Można by tutaj przytaczać wypadki bez końca, które niestety, wszystkim nam aż nadto boleśnie są znane. Ks. Kałężnemu mogę dać tylko radę: O ile już tak musi być czynnym w swoim misjonarskim powołaniu, to niech raczej zajmie się wygłaszaniem nauk Chrystusowych dla tych kilkudziesięciu tysięcy bolszewików, jakich zostawił nam „tato" Stalin w swojej troskliwości widocznie na rozpłodek, a skutek będzie daleko pożyteczniejszy tak dla społeczeństwa, jak dla sprawy kościoła, pozostawiając Żydów nadal ich żydowskiemu przekonaniu.

Dość prędko widocznie zapomniał ks. Kałężny, że na zgórą 500.000 rb. podatków jakie zapłacono od kościołów lwowskich wogóle, a ponad 35.000 rb. z samego kościoła Św. Zofji — Żydzi nie dali ani jednej kopiejki, lecz tylko społeczeństwo chrześcijańskie. Przez sam akt przyjęcia chrztu wobec prawa aryjskiego Ustawy Norymberskiej — nie przestają oni być Żydami. Małe z tego aktu wypływają korzyści materialne, niech Żydzi starają się osiągnąć własnym przemysłem zdaleka jednak od **kościoła i społeczeństwa chrześcijańskiego,** które tą drogę najzupełniej od nich się odgradza.

Isko

SZCZOTKĄ RYŻOWĄ

Śmierć stachanowca

Miała matula piękne trzy córki,
z nich — dwie siedziały w biurze
za biurkiem,
a trzecia była parszywa owca —
i wyszła zamąż za stachanowca...

Za stachanowca, za udarnika
gdy wyjdziesz zamąż — co stąd
wynika?
Były bliźnięta, był synek trzeci,
a wkrótce, razem, dwie pary dzieci...

Przyszedł udarnik — i prosi władzę:
— Pracy nie przerwę, władzy nie
zdradzę;
czworo już pociech pokazać mogę —
dajcież nagrodę lub zapomogę...

I rzekła władza: — Towarzysz plecie!
My nie płacimy za czworo dzieci;
czemprędzej musisz naprawić błąd
ten —
i nam przedstawić swe dziecko piąte...

Biedny udarnik jęknął: — Niechże
cię!
Nie wykonałem normy na dzieci!
Gdy nie wykonam — cóż będę wart
ja?
Wszak tego żąda Stalin i partia...

Rękę służbiście przytknął do daszka:
— Zrobi się, zrobi, to dla mnie
fraszka!
Jęknął i odszedł, aby o głodzie
hodować nadal radziecką młodzież —
aż sił ostatek sterał do gruntu
i zginął — mężnie... na posterunku!...

Dżo

— Jakto? jeszcze towarzyszu
dwie nogawki macie?
Zaraz jedną na roboczy
proletarjat dacie!

W Afryce murzyni nago
chodzą po ulicy!
— Tak?
A jak już długo u nich
rządzą bolszewicy?!

J. May

Tak wyglądają nowe banknoty

ważne od wczoraj także na obszarze Galicji

Liegenschaftsverwaltung
Distrikt Galizien
Zentralverwaltung
der
Staatsteichwirtschaften
Lemberg, Slowackigasse 16

Lemberg, am 2. September 1941

An alle Verwaltungsstellen (Rybhospy)

der ehemaligen Fischtruste Lemberg, Tarnopol, Stryj

Es wird hiemit bekanntgegeben, dass die Zentralverwaltung der Staatsteichwirtschaften in Lemberg, alle, den ehemaligen Fischtrusten: in Tarnopol, Lemberg und Stryj, sowie alle den Kollektivwirtschaften (Kolhospy) angehörenden Teichwirtschaften übernommen hat.

Alle Verwaltungsstellen (Rybhospy) werden hiemit aufgefordert unverzüglich Ihre normale Arbeit aufzunehmen und sich sofort mit den Inspektoraten: in Tarnopol (H. Kopczynski, Pilsudskigasse 18), in Stryj (Ing. Kopystynski, Gebäude des „Semelnyj Widdil"), sowie mit der Zentralverwaltung in Lemberg in Verbindung zu setzen.

(K. RUBEL)
Der prov. Leiter der Zentralverwaltung der Staatsteichwirtschaften

Zarząd Nieruchomości
Dystrykt Galicja
Centralny Zarząd
Państw. Gospodarstw Stawowych
Lwów, ul. Słowackiego 16.

Lwów, 2. września 1941

Do Zarządu wszystkich Gospodarstw rybnych (Rybhospów)

byłych Rybnych Trustów Lwów, Tarnopol, Stryj

Podaje się do wiadomości, że Centralny Zarząd Gospodarstw Rybnych we Lwowie przejął wszystkie gospodarstwa stawowe, należące do byłych ‚Rybnych Trustów": w Tarnopolu, Lwowie i Stryju, jak też do gospodarstw kolektywnych (kołhospów) i innych przedsiębiorstw.

Wzywa się wszystkie Zarządy Gospodarstw Rybnych (Rybhospy) do niezwłocznego przystąpienia do normalnej pracy i natychmiastowego nawiązania kontaktu z Inspektoratami: w Tarnopolu (H. Kopczyński, ul. Piłsudskiego 18), w Stryju (inż. Kopystyński, w budynku „Zemelnoho Widdiłu") i z Centralnym Zarządem we Lwowie.

(K. RUBEL)
Tymcz. Kierownik Centralnego Zarządu Państw. Gospodarstw Stawowych

REDAKCJA PRZYJMUJE OD GODZ. 10—11 ZA TERMINOWY DRUK OGŁOSZEŃ WYDAWNICTWO NIE ODPOWIADA. RĘKOPISÓW NIE ZWRACAMY
Druk „Gazety Lwowskiej" Lwów, Sokoła 4.